

Rudi og jeg

Af Hosea Dutschke

Forlag: Turbine 2019, 256 sider, 249,95 kr.

Anmeldt af Dennis Hornhave Jacobsen, formand for Falihos, maj 2019

Hvordan husker du din far? Som en hybrid mellem Che Guevara og Jesus? Hukommelse er en fantastisk ting, når der skal skrives historie - en uundværlig hjælper og en forræder på én og samme tid. *Rudi og jeg* er en poetisk, kærlig og helt unik fortælling om en ikke helt almindelig far. En far som var en fremtrædende talsmand for studenterbevægelsen i Tyskland i 60'erne og den tyske højrefløjs hadeobjekt. En far som blev mål for et attentat. Skudt fire gange, men overlevede. En far som beskrives i *Rudi og jeg* af en søn med en meget personlig fortælling om det at blive voksen med en arv og et ønske om at gøre verden til et bedre sted.

Sproget i *Rudi og jeg* er en anmeldelse værd i sig selv og skal bogen komme til sin fulde ret, bør dansklærerne inddrages i et tværfagligt samarbejde. Den er velfortalt og med et sprogligt overskud, hvor jeg både følte mig så tæt på en fødsel, at det næste blev for intimt samtidig med at sproget er bevægende og fyldt med poesi. Det er derfor ikke uden en vis ærefrygt, at bogen skal flyttes væk fra den rene oplevelse til historiefaget og en didaktisk kontekst. Selvom – eller måske netop fordi - fortællingen er selvbiografisk og beskæftiger sig lige så meget med Hosea selv som med Rudi Dutschke, så er der flere vinkler hvormed uddrag af bogen kan inddrages, så den understøtter historiefagets kompetenceområder. Lad fx elever skrive en kort fortælling om deres egen far; sammenlign med Hoseas beskrivelser af Rudi. Hvad er vægtet i fortællingen og hvad er udeladt? Er der fx noget eleverne ikke kan huske og hvilken betydning for det for beskrivelsen? Hvad er fakta og hvad er efterrationaliseringer? En anden vinkel kunne være, sammen med Hoseas fortælling, at lade forskellige kilder belyse den omdiskuterede person Rudi Dutschke; højrenationale modstandere, samtidige avisartikler, leksikale opslag – hvad gør genren ved forståelsen af personen og hvor kan der ses en tendens i fremstillingen af personen?

På forlaget Turbines hjemmeside introduceres Hosea Dutschkes fortælling om sin far Rudi som: *En personlig fortælling om at vokse op med en far, som i 60'erne og 70'erne var den tyske højrefløjs hadeobjekt nummer 1. Hosea Dutschke, som bor og er vokset op i Aarhus, fortæller levende og medrivende om sin far, Rudi Dutschke. Personlig er den i høj grad og det virker næsten som helligbrøde, når jeg foreslår at pille afsnit ud af deres sammenhæng, men kan det være med til at vise vores elever, hvor virkelig og levende historie er, så er det alligevel godt givet ud.*